

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

CCXXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

552 quantumlibet nervo destitutus, bella tamen spiret & cædes, nec mitiora ejus adversarii cogitant, eo quod sanguine intestino semel infectæ manus, non possunt non ad prælia armari: sic flagellante regnum populosum Domino, tam pertinaci calamitate, que ne ad nos usque perveniat, nihilo mitiora meritos, metuendum habemus. Sed bene vale in Christo Iesu. Saluant te reverenter Coccius, Füeglinus, Grynaeus. Salvos jube meis verbis symmistas, Sturmum, Erasmum tuum, conjugem honestissimam & totam familiam. Basileæ, 25. Aprilis, Anno 77.

Ius ut semper

Sulcerus.

CCXXXIII.

*Salutem in eo, qui unica est salus, Redemptio &
vita nostra.*

Gratissimæ sanè mihi fuerunt Literæ tuæ, Vir Clarissime, honorande & Gamantissime frater, quas 20. hujus, Philippus Lersnerus, Ludimoderator Thomensis, reddidit; partim quia manu tua exaratae, partim quia significabant, te nihil à veteri amicitia & necessitudine remisisse: Quin etiam eò gratiore, quia quasi complebant numerum earum, quas eodem die à Clarissimis Dominis Doctoribus Chytræo & Backmeistero Rostochianis, nec non à D. Sulzero Basiliensi acceperam. Cum quibus omnibus & singulis, ut propediem liberius in vita æterna conversari coram, & de ore ad os colloqui possim, faxit is, qui via, veritas & vita nostra existit. Cæterum ad commendationem tuam, Philippo nostro, in celebrandis nuptiis, tuo potissimum nomine, libenter adfuissem, siquidem per valetudinem meam (quæadhuc minus confirmata est) licuisset. Qua in re idem me copiosius, dubio procul excusabit. D. Flinneri communis amici & fratri nostri vicem, non suo, sed Ecclesiae Vestræ nomine ex animo doleo. Sed & D. Huberto, piè in Domino (uti scribis) defuncto, hanc felicissimam solutionem, ex hac miserrima vita gratulor, maximè quia ex tuis intellexi, ipsum ad mentem saniorem (quod in Zwinglianis ratissimum esse solet) rediisse. Et ut te curis & morbis confectum, Ecclesiae Argentoratensi (quam adhuc ex intimis meis visceribus amo, diligo, magnifico) Deus Opt. Max. quam diutissimè servet, veris gemitibus oro. Adventum D. D. Pappi expecto, cumque eo de statu & Republicæ & Ecclesiæ, cum primis vero Academiæ Vestræ, conferam liberius, perque eundem fortassis copiosiores, siquidem valerudo mea & maxime vertigo, cum qua haec tenus conflictatus sum, hoc ipsum concederit, ad te dabo.

Uti-

Utinam trahi divinitus concederetur, Vos adhuc ante meum obitum invisendi occasio. Haberem sanè, quæ de rebus meis privatis & publicis conferrem copiosius: Et sunt nonnulla, quæ libenter in sinum tuum deponerem. Sed fiat voluntas Domini. Cui & te, tuamque privatam, & in ea charissimam & castissimam costam tuam (quam meo & meæ nomine resalutabis, amanter, officiosè, reverenter, nec non publicam Ecclesiam, ex animo commendo. Vale Vir charissime, clarissime D. Doctor, frater dilectissime, & me meosque (nec non hosce novos conjuges nostros) tibetiam deinceps commendatos habe. Raptim Ulmæ, 27. Aprilis, Anno 77.

Tuus in Domino frater

Ludovicus Rabus, D.

CCXXIV.

Miraberis fortassis, Vir clarissime, & mihi in Domino honorande frater, quod tam diu nihil literarum à me accipias. Ego dum idem miror, utrinque excusatsum, magis tamen ego, quam tu, qui scias, me occupatissimum. Quid agam, & quid hic geratur, & quo loco sint res in scholis & Ecclesiis harum regionum, ex mea oratione vili intelliges, quæ statum utcunque depingit. Elector magno & piissimo zelo agit, Lutherus Wittebergæ mortuus & sepultus à mortuis resurrexit, ut vides, aut caput saltem extulit sepulchro, ut corpus sequatur. Interim ego laboribus oppressus prope modum morior. Negotium Concordiae fæliciter currit. Quo minus lcriptum Torgense ad vos transmisum sit, non aliam ob causam est, quam eam solam, ne duplicitur labor. Prius enim Principes inter se contulerunt. Nunc cum de successu nihil amplius dubitem, spero, ita paratum scriptum, ut syncreti Theologi nihil sint desideraturi. Non enim est unius Viri labor, et si me prope modum confecit. Accipietis ergo primo quoque tempore magno cum gaudio & animi exultatione. Quod te scire volui. Interim meum, ut boni consulas, oro. Elector enim Saxonæ, quantum poterit, festinabit. Benè & feliciter cum uxore & liberis vale. Collegis tuis omnibus, in primis Domino Flinnero & D. Grempio, meo nomine reverenter salutem & officia mea parata dicas. Raptum Lipsiæ, 4. Maii, 1577.

Tuus fimus

Jacobus Andreæ.

Aaaa

CCXXV